

ಚೆನ್ನಾ? ನಮ್ಮ ಜೇಬಿಂದ ಒಂದು ಬೊಗಸೆ ದುಡ್ಡು ಹೋದೀತು, ಕೆಲವು ಸಲ ತೀರ್ಮಾನ ಸಿಗದೇ ಹೋದೀತು, ಆದರೂ ಆ ಭಗವಂತ ಪರಿಹಾರ ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟರೆ, ಮತ್ತೆ ಎಲ್ಲ ಮೊದಲಿನಂತಾಗುತ್ತೆ. ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸಮಾಧಾನಾನೂ ಸಿಗುತ್ತೆ. ಇವತ್ತು ಬೆಳಗ್ಗೆ, ಆ ಕಿರಾಣಿ ಅಂಗಡಿಯ ಇಸಾನ ಜತೆ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನ ಮರೀಬೇಡ.

‘ಮುಂದೇನೂ ಹೀಗೇ ಆಗುತ್ತಾ ಇದ್ದೆ ಗತಿಯೇನು? ನಿನ್ನ ಬಡಬಡಿಕೆ ನಾಳೆ ನಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲ ಹಾಸ್ಯಾಸ್ಪದವಾಗಿ ಕಾಣೋ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ರೆ? ಆಗ ನೀನು ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ ಗಾಳಿಮಾತಿಗೆ ವಸ್ತು ಆಗ್ಗೀಯ. ನನಗೆ ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ, ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕಣ್ಣು ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಕೂತುಬಿಡ್ತಿದ್ದೆ. ಸಯೀದಾ, ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ, ನಾನೆಷ್ಟು ನಿನ್ನನ್ನು ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದೀನಿ ಅಂತ. ನೀನು ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳ ತಾಯಿನೂ ಹೌದು.’

ಅವರು ಮಾನಸಿಕ ತಜ್ಞನ ಆಸ್ಪತ್ರೆ ತಲುಪಿ ಕುಳಿತರು. ತನ್ನ ಸಮಸ್ಯೆ ಯಾವ ಬಗೆಯದು ಎಂದು ಕೇಳಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡ ಮನುಷ್ಯ ಸಹನೆಯಿಲ್ಲದ, ಸಿಡುಕಿನ, ಬೇಸರ ತರಿಸುವವನಂತೆ ಸಯೀದಾಳಿಗೆ ಕಂಡ. ಅಬ್ದುಲ್ ಹಮೀದ ಚುಟುಕಾಗಿ ನಡೆದ ಕತೆ ಹೇಳಿದ. ವೈದ್ಯ ಪೆನ್ನಿನ ತುದಿಯಿಂದ ಟೇಬಲ್ಲಿನ ಗಾಜನ್ನು ಟಪಟಿಸುತ್ತ, ‘ಆಕೆಗೆ ಮಾತಾಡಲು ಬಿಡು’ ಎಂದು ಆದೇಶಿಸಿದ. ಸಯೀದಾ, ತಾನು ಬಚ್ಚಲು ಮನೆ ಹೊಕ್ಕಾಗಿನಿಂದ ಕಿರಾಣಿ ವರ್ತಕ ಇಸ್ಲಾನೊಡನೆ ನಡೆದ ಮಾತುಕತೆಯವರೆಗೆ ಸಾಧ್ಯಂತ ವಿವರಿಸಿದಳು. ಕಥೆ ಕೊನೆ ತಲುಪುವಾಗ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮಧ್ಯೆ ಎಲ್ಲೂ ತಡೆಹಾಕದೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಳು. ತನ್ನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆಂದು ಸಂತೋಷದಲ್ಲಿ ಆಕೆ ಕೇಳಿದಳು: “ಡಾಕ್ಟರ್, ನಿಮಗಾಗಿ ಒಂದೆರಡು ಸಾಲು ಹಾಡಲಿ?”

ಮಾನಸಿಕ ತಜ್ಞನ ಮುಖ ಯಾವುದೇ ಆಸಕ್ತಿಯ ಕುರುಹು ತೋರಲಿಲ್ಲ. ಆತ ಬಹುಶಃ ಅಂಥದ್ದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಒಗ್ಗಿ ಹೋಗಿದ್ದ: ಆತ ನಗಲಿಲ್ಲ ಉತ್ತರಿಸಲಿಲ್ಲ ಸಿಡುಕಲಿಲ್ಲ, ಬದಲಿಗೆ ಕಾಗದವೊಂದರ ತುಂಡಿನ

ಮೇಲೆ ಅರ್ಥವಾಗದ ಮೋಡಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಗೀಚಿ ಗಂಡನಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತ ಹೇಳಿದ: “ದಿನಕ್ಕೆ ಮೂರು ಗುಳಿಗೆ-ಒಂದು ಬೆಳಗ್ಗೆ ಊಟದ ಅನಂತರ, ಇನ್ನೊಂದು ಸಾಯಂಕಾಲ, ಮತ್ತೊಂದು ರಾತ್ರಿ ಮಲಗುವ ಮುಂಚೆ.” ಆಮೇಲೆ ಸಯೀದಾಳತ್ತ ತಿರುಗಿ ಹೇಳಿದ: “ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಉದ್ದೇಶ ನೀಡೋ ಅಂಥ ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು ಆದಷ್ಟು ದೂರವಿಡಿ. ಯಾವತ್ತೂ

ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಇರಬೇಡಿ. ಸ್ನಾನ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ರೇಡಿಯೋ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಿ, ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಂದುಂಡು ಮಾಡಿ. ಆದರೆ, ನಿಯಮಿತವಾಗಿ ವ್ಯಾಯಾಮ ಮಾಡಿ, ಯಾಕೆಂದರೆ, ಈಗಲೇ ತುಸು ದಪ್ಪವಿದ್ದೀರ. ಈಗ ಕೊಟ್ಟಿರೋ ಔಷಧಿ ತಪ್ಪದೆ ತಗೊಳ್ಳಿ. ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಬೇಸರವಾದರೆ, ಖಿನ್ನತೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾದರೆ ತಕ್ಕಣ ನನ್ನ ಕ್ಲಿನಿಕ್‌ಗೆ ಬನ್ನಿ.”

ಅನಂತರ ಕುರ್ಚಿಯಿಂದ ಎದ್ದು ನಿಂತು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, “ನಿಮಗೆ ಯಾವಾಗ ಬೇಕಾದರೂ ಬನ್ನಿ. ನಮಸ್ಕಾರ” ಎಂದು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟ.